

Samling af Afgørelser

Sag C-579/13

P

og

S

mod

Commissie Sociale Zekerheid Breda

og

College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Amstelveen

(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Centrale Raad van Beroep)

»Præjudiciel forelæggelse — tredjelandstatsborgeres status som fastboende udlænding — direktiv 2003/109/EF — artikel 5, stk. 2, og artikel 11, stk. 1 — national lovgivning, hvorefter tredjelandstatsborgere, der har status som fastboende udlændinge, under bødeansvar pålægges en integrationspligt, der skal dokumenteres ved en prøve«

Sammendrag – Domstolens dom (Anden Afdeling) af 4. juni 2015

Grænsekontrol, asyl og indvandring — indvandringspolitik — tredjelandstatsborgeres status som fastboende udlænding — direktiv 2003/109 — national lovgivning, hvorefter tredjelandstatsborgere, der har status som fastboende udlændinge, under bødeansvar pålægges en integrationspligt, der skal dokumenteres ved en prøve — lovlig — betingelse — den nationale rets efterprøvelse

(Rådets direktiv 2003/109, art. 5, stk. 2 og art. 11, stk. 1)

Rådets direktiv 2003/109 af 25. november 2003 om tredjelandstatsborgeres status som fastboende udlænding, herunder navnlig direktivets artikel 5, stk. 2, og artikel 11, stk. 1, er ikke til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som under bødeansvar pålægger tredjelandstatsborgere, som allerede har status som fastboende udlændinge, en forpligtelse til at bestå en integrationsprøve, forudsat at gennemførelsen heraf ikke kan bringe virkeliggørelsen af de med nævnte direktiv forfulgte formål i fare, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve. Spørgsmålet om, hvorvidt nævnte status er opnået før eller efter, at denne forpligtelse blev pålagt, er ikke relevant i denne henseende.

Artikel 5, stk. 2, i direktiv 2003/109 hverken kræver eller forbyder medlemsstaterne at kræve, at tredjelandstatsborgere opfylder integrationsbetingelserne efter opnåelsen af status som fastboende udlænding ved således at give medlemsstaterne mulighed for at gøre opnåelsen af status som fastboende udlænding betinget af forudgående opfyldelse af visse integrationsbetingelser i overensstemmelse med deres nationale ret.

Da tredjelandstatsborgere endvidere ikke befinder sig i en situation, der kan sammenlignes med situationen for indenlandske statsborgere for så vidt angår nytten af integrationsforanstaltninger såsom erhvervelse af et kendskab til både landets sprog og samfund, medfører den omstændighed, at den i hovedsagen omhandlede integrationspligt ikke pålægges indenlandske statsborgere, ikke en tilsidesættelse af retten for tredjelandstatsborgere med status som fastboende udlænding til ligebehandling med indenlandske statsborgere i henhold til artikel 11, stk. 1, i direktiv 2003/109.

(jf. præmis 35, 38, 42, 43 og 56 samt domskonkl.)